

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 107. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252801898688.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

Jeg opgav saa alt Haab om at blive helbredt og forberedte mig paa at rejse hjem; men min Afrejse blev udskudt nogle Dage, fordi der opstod Uenighed mellem mig 108 og en Pariser om nogle Penge, jeg havde deponeret hos ham. Sagen var i og for sig ganske klar, men han gjorde Vrøvl, fordi Pengeværdien i den Tid, jeg havde været væk, var blevet forringet. Til sidst bad vi hans Velbaarenhed Niels Griis om at være Opmand. Han paatog sig dette og tildømte mig Summen ubeskaaret. Da Striden var endt og jeg havde faaet mine deponerede Penge, tog jeg direkte til Holland, hvor jeg genfandt det Habengut jeg havde efterladt i Amsterdam urørt og i god Behold hos min Vært. Han sagde ganske vist, at han ikke havde gemt det til mig - for han regnede med at jeg maatte være død -men til mine Arvinger. Hidtil havde jeg haft Fjerdedagsfeberen som min tro Følgesvend; mine Venner undrede sig over, at Sygdommen var saa haardnakket, at hverken Lægerne eller Tiden eller min Flytten fra Sted til Sted og min Motion kunde faa Has paa den. Blandt dem var der en Amsterdammer ved Navn Adrian Gelmeyden, der lige som jeg var født i Bergen i Norge. Han sagde, at der var en Læge hjemme hos ham, der kunde helbrede mig ganske gratis. Men i Stedet for Læger traf jeg nogle Musikere, som jeg tit havde spillet sammen med, inden jeg rejste til Frankrig. De laante mig et Instrument, og vi spillede og hyggede os hele Dagen til langt ud paa Natten. Jeg gik saa hjem fra Øvelsesterrænet og ventede den næste Dag paa, at Fjerdedagsfeberen skulde indfinde sig som sædvanlig; men jeg fandt ud af, at den var flygtet tilbage til Italien, hvor den var kommet fra, og jeg mærkede ikke mere til den, bortset fra, at jeg kunde føle en vis Mathed i Kroppen paa de Dage, hvor den sædvanligvis havde plaget mig. Paa den Maade blev jeg, som ikke kunde kureres ved Medikamenter, helbredt ved Musik. Man kan maaske sige, at det gik mig lige som det gaar saa mange Patienter, der bliver raske af sig selv, men takker de Læger, de sidst har tilkaldt, for deres Helbredelse, og rakker ned paa dem, der hjalp dem, da Sygdommen var paa sit Højdepunkt, og at det var lige saa idiotisk af mig at give Musikken Æren for, at Feberen gik over, hvad den maaske vilde 109 have gjort af sig selv. Jeg blev i hvert Fald rask, enten det saa var Musikken eller Naturen jeg kunde takke for det. Kort efter gik jeg om Bord paa et Skib og rejste til Hamborg, hvorfra jeg fortsatte over Land til København.